

Blandede Efterretninger.

Thorwaldsen i Dresden.

Den 6 September, siddig om Aftenen, ankom Thorwaldsen til Dresden. Næste Morgen besøgte han Maleriegalleriet. Fra Muns til Mund spoi det Budskab: Thorwaldsen kommer! og enhver hentede sin beaktagende Ven, for at see den store Konstner her i Konstens Helligdom, og lægge Mærke til det Indtryk, som de herværende Konstnate vilde gjøre paa ham. En ung Dantk, hans Lærling, ledsagede ham. Med dyb Beilelse dvælede han ved de derværende Mesterværker; fra Corregios Madonna og Raphaels fyrstikke Madonna kunde han neppe rive sig løs. Om Eftermiddagen besøgte han Antikerne. Aftenen tilbragte han hos Ziek. Næste Dag besøgte han deels andre Samlinger, deels vendte han tilbage igjen til Galleriet. I Overdag Formiddag hørte han Hofraad Wdtigers Forelæsning; om Eftermiddagen besøgte han ganske aliene Galleriet, og om Aftenen den italienske Opera. Han befandt sig i den østerrigke Gesandt, Grev v. Bombelles Loge. Søndag Aften blev han indbudt til en glad Konstnerfest hos Prof. Mattheis, hvor næsten alle Professorer vare tilstede. Prof. Mattheis Dolig er meget smuk; Spisestuen havde en stor Balcon; som vender til Haugen. I denne stynge yndige Lovgange sig, og imellem disse er høie Springvande; tatte Buske og Træer skjule en Vagport. Da Kloffen var 10 og alle Gæsterne sadde ved Bordet, tonede ganske langtfra en høitidelig Marsch. Man ilede op paa Balconen. En lang Række af Ynglinger, som bare Fakler, nærmede sig; alle ved Academiet studerende unge Konstnere havde af egen Drive forenet sig til denne Fest. Da de fremtræde paa Pladsen for Balconen, bragtes den store Konstner et tre Gange gjentaget jublende Løngeløve! Nu gik Musikken over i en rørende Adagio; Ynglingerne sluttede en Kreds, og to unge Konstnere, Kraft fra Kjøbenhavn og Wagner fra Stralsund, stædte i gammelydsk Dragt og bærende Fakler, med en ung Konstner, Coopmann, fra Hamborg, i Midten, traaede frem; den sidste holdt en Tale til Thorwaldsen, og overgav ham denne i Haand skrift, medens Musikken jublende tonede. Thorwaldsen var saa vort, at Taarerne klypte tilhøde

Slage, som han endnu var i Livets kraftfulde Alder, kun lidet over 52 Aar gammel, og i sine sidste Levedage havde deels med Held begyndt, deels med Klogskab lagt Planen til Flere for Byen saare gavnlige Anlæg. Som den bedste Løn for det meget Gode, han skiftede, og han sine nærmeste høie Foresattes fortrinlige Tilfredshed med sig i Graven; og blandt erkendelige Medborgere har han det høderlige Eftermæle, at han kun efter det modneste Overlæg fattede Beslutninger af Vigtighed, men da ogsaa vidste at udføre dem med en Standhaftighed og Energie, som erodte enhver Opførelse, enhver Vanskelighed og alle vrangne Domme. Hvad han var for den fattige og huusarme Borger, derom vidnede de mange Taarer ved hans Grav høiere og tydeligere end en Portale, som den erkjendte Reiskasne ei har behov. — Det sørgende Venkab satte ham dette Minde; men Sandhed styrede ders Ven.

Nalborg, den 7de October. Briggen Wilkiam, fra Liverpool, indkom hertil den 6 October; den er Naften til den 24 Septbr. indstrandet ved Skagen, uden Besætning; Ladningen bestod af engelsk Salt, som blev bjærget i Skagen, og Briggen derved gjort stot og indbragt her til Nalborg. — Briggen er saa godt som ny og køberforhudet. Besætningen formodes, at have forladt Skibet, da det stødte an, bjærget sig i Baaden og formodentlig drevet til Søs; thi ingen døde Mennecker er indstrandet.

I Viborger Samler af 9de d. M. læses følgende: "100 Edr. Rug er nok ikke til Salg paa Taarupgaard for 1½ Species pr. Ede., da en sufficient Mængde fra Skive har meldt sig hos S. D. Karck og tilbudt den forandrede contante Betaling for de i Samleren af denne averterede 100 Edr. Rug, men fik til Svar: "at Avertissementet kun var Spøg;" hvilket herved, for Curiositetens Skyld, offentliggøres, i det Hr. Karck underrettes om, at Reisen, Liebhaveren foretog sig i forneunte Anledning, flere ei for Spøg, og at denne, i Haab om, at Karck kunde forandre sit spøgesfulde Afsærd til Alvor, endnu vedstaaer sit Bud indtil den 16de dennes. — Viborg den 9 October 1820. — N. Gjørup, const. Ruldmægtig hos Kammerjunker Herredsfoged v. Bålom."

Lær. pag. 1374

14-10-1820

Ant. Skovgaard af Kjøbenhavn 1820

ham at tale; han krykkede de begejstrede Ynglinge til sit Byst, lovede dem den faderligste Understøttelse i Rom, og forskikkede, dobt bevæget, at denne Artten vil høre til de saligste Erindringer i hans Liv.

Religiøse Fordomme.

I New London i Nordamerika hersker i denne Tid en ondartet Smitte blandt en Sect, der kaldes "Nogetan-Quakerne i Groton", men hvis Religionsgrundsætninger ikke tillade dem at bruge noget Lægemiddel. Da en Kone af denne Menighed nyligen blev syg, besøgte Overældsten, Timotheus Waterous, hende. Efterat han havde seet sig lidt omkring, sagde han, at denne Sygdom er ene tilfikket hende, som en Straf for hendes Stolthed. Det eneste Middel til at redde hendes Liv var at skaffe et smukt Uhr, der stod i hendes Bærelse, og al anden Prydelse, som fandtes der, af Bein, hvilket ogsaa skeete. Snart derefter fandt Overældsten den Syge endnu flattere. Han erklærede altsaa, hun var endnu ikke ydmyg nok. Det stakkels Uhr blev nu hentet ned fra Loftet, slaaet istykker og brændt. Konen døde. Næste Uge blev Timotheus Waterous selv syg. Han nægtede at modtage nogen Hjælp fra Lægen, og døde i den faste Tro om Sandheden af sine Grundsætninger. Det Samfund, han hører til, tæller 130 Medlemmer, og formerer sig stærkt. De høre ingen Vaaben, votere ikke, og have intet med Domskolene at bestille (hvilket er det bedste), betale deres Skatter med Glæde, og ere et fredsommeligt og arbeidsomt Folk. Naar man læser saadanne underlige Sectmeninger, mindes man om hiin Bøn, som en Mand gjorde hver Dag (see Montesquiens Lettres persanes P. 105): "Herre, jeg forstaaer ikke de ringeste af de Stridigheder, der dagligen finde Sted angaaende Dig. Jeg vil tjene Dig efter Din Villie, men Enhver, som jeg raadfører mig med, vil at jeg skal tjene Dig efter hans. Naar jeg vil gjøre min Bøn til Dig, veed jeg ikke i hvilket Sprog jeg skal tale til Dig. Jeg veed heller ikke, hvilken Stilning jeg skal sætte mig i. Den Ene vil, at jeg skal tilbede Dig næsgrunds; den Anden vil at jeg skal sidde; den Tredie vil at jeg skal ligge paa Kæ. Det er endnu ikke Alt; der er Mogle, som

ville at jeg hver Morgen skal vasse Hænderne i koldt Vand; Andre paafooe, at Du betragter mig med Harme, naar jeg klærer mig et lidet Stykke Kjød af. Det møder mig, at jeg næste Dag spiser en Læmn i en Caravanjare. Tre Mand, som findes der, bringe mig til at kjæle: de paafooe alle Tre, at jeg groveligsen har fornærmet Dig. Den ene (en Israelit) fordi det var et ureent Dyr, den anden (en Tyf) fordi det var valgt; den tredje fordi det ikke var kist. En Bramin, som gif forbi, og som jeg valgte til Voldgiftesmand, sagde til mig: De have Uret, thi rimeligviis har I ikke selv dræbt dette Dyr. Jo jeg har, svarede jeg. Ha, saa har I begaaet en afskyelig Gjerning, som Gud aldrig vil forlade eder, sagde han i en streng Tone; veed I, om ikke eders Faders Sjæl er faren ind i dette Dyr? Alle disse Ting, Herre, sætte mig i en ubestrikelig Forlegenhed; jeg kan ikke bevæge Hovedet, uden at trues med at fornærme Dig. Imidlertid vil jeg dog gjerne takkes Dig, og anvende dertil det Liv, jeg fik af Dig. Jeg veed ikke om jeg et bedrager mig; men jeg troer, at det bedste Middel til at naae dette Djemed, er at leve som god Bøgger i det Samfund, Du lod mig fødes, og som god Fader i den Familie, Du har givet mig."

Man har gjort den Bemærkning, at Staden Oportos Indbyggere hyppigen have viist sig tilbøjelige til at indlade sig i uovelige Foretagender. De modsatte sig Ministeren Pombals Indretninger; men ved Udbrudet af den sidste Krig oprettede de en Junta, og udøvede 1808 Voldsomheder, endog mod engelske Tropper, og havde nær plyndret deres Kriasskaffe. I Marts 1809 reiste de sig mod de Franske, og mange Personer mistede Livet. Marschal Soult erobrede derpaa igjen Staden, og lod den plyndre.

I Rusland, hvor det allerede fra de ældste Tider har været Brug at tørre den Nag, der er bestemt til Udførsel, eller til længere Opbevarelse, har man nu ogsaa patienteret en Behandlingsmaade, der anvendes paa Hveden, men kun under 30 Gr. R., der noget ligner Blodvarmen. Hveden tæker derved Spirekraften, faaer ved den